
To Verdener

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "To Verdener", i: *Mindeudgave Digte*, side: 85, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

To Verdenner

Benægt, vor Tid er stor, og vær en Sjøver!
Dér bandt en Dreng en Vinge til sin Skulder
og sprang saa selveste Atlanten over,
New York – Paris, muggen, som halvt i Trods.

Og i et langsomt Hop blev Stratosfæren
erobret af en Regnebogsprofessor.
Visst gi'r vi Lindberghs og Picards Tid Æren –
hvad er for fjernt, hvad er for højt for os?

Men naar i Middelfart de gør Kloakker –
hvad klinger dér? hvad Glans i Jordens Mørke?
Skaar af en Krans af Sølv, med gyldne Takker,
et Helgenindediadem maaske.

Du Tid, der stormer Havs og Himmels Trone,
jeg hylder dig – og længes mod en anden,
mod en, der under gyldentakket Krone
gav mig Guds Moders milde Smil at se.